

[Landbrugsministeren.]

Klostre, at afgive Jord til offentlige Formaal, f. Eks. Tillægsjord til Supplering af for smaa Brug. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Landbrugsjord fra saadanne Stiftelser o. lign. sandsynligvis ikke kommer ud i Omsætningen helt eller delvis, saa længe Stiftelsen har de fornødne Midler og ikke godvilligt realiserer.

Efter Anmodning har jeg den 27. Februar d. A. tilsendt Folketingsudvalget til Behandling af Statshusmandsloven en i Landbrugsministeriet i Juni 1947 udarbejdet Redegørelse for de større Stiftelsers Jordbesiddelser, der omfatter i alt ca. 6 500 ha god Jord, i samlet Grundværdi opgjort af Ligningsdirektoratet til i alt 7,4 Mill. Kr. Jeg finder det urigtigt, at en saa stor Del af Landets Jord unddrages den almindelige Omsætning, og det er bl. a. med Henblik paa Fremskaffelse af den nødvendige Udstykningsjord ogsaa fra Stiftelser og Klostre, at jeg her i Tinget har fremsat Forslag om i den nye Statshusmandslov at indføre den særlige Bestemmelse i § 8 om Adgang til at kræve Jordafstaaelse, hvor der er Trang til Tillægsjord. Paa samme Maade kan Forholdene med Hensyn til Stiftelsers og andre selvejende Institutioners Jordbesiddelser og eventuelt yderligere Køb af Landbrugsejendomme reguleres ad Lovgivningens Vej.

De Forslag, som her er til Behandling, er ikke noget Ultimatum fra min Side. Der er her Tale om Hensigtsmæssighedsforslag, der gaar ud paa at raade Bod paa en uheldig Udvikling og Manglerne ved en Lov, som maa og bør rettes, naar Lovens Formaal skal naas. Det er Forslag, der gaar ud paa at opretholde de mindre Landbrug og værne dem mod Nedlæggelse eller Sammenlægning med større Ejendomme. Man kan efter min Mening ikke støtte Oprettelsen af nye Brug ved at ofre Hundreder af Millioner Kroner, som det er gjort gennem Aar, og saa tillade, at mange Smaabrug i visse Perioder nedlægges, og naar den gældende Lov efter alles Mening er for slap, maa den nye Lov være skrappere. Det var ogsaa derfor min Forgænger nedsatte et Udvalg til at udarbejde Lovforslag, og det er dette Udvalgs Arbejde, som er resulteret i disse Lovforslags Fremsettelse. Paa enkelte Omraader har jeg fulgt Mindretallet i Udvalget, og i de fleste Tilfælde har Udvalget og jeg været enige, men paa intet Omraade har jeg fraveget Udvalgets Arbejde eller foreslaaet Bestemmelser, som der ikke var Tilslutning til i det Udvalg, som min Forgænger ned-

satte for at finde frem til en Lovgivning, der bedre sikrer Opnaaelsen af Formaalet.

Jeg er naturligvis rede til i det Udvalg, som jeg forstaaer skal behandle Sagen, at forhandle om Ændringer, naar disse blot ikke gaar ud paa at ødelægge Lovens Formaal: Bevarelsen af bestaaende Landbrugsejendomme her i Landet som selvstændige Ejendomme.

Larsen (Bjerre): Det overraskede mig ikke, at det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup gik imod de foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem og Venstre synes at have lagt Bom for al Udvikling og Fremskridt, naar det gælder andre end netop den Stand, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup er Vaabendrager for, nemlig det store Landbrugs Folk. Med den Resolution, som det ærede Medlem paa De samvirkende Landboforeningers Vegne tilstillede Rigsdagens Medlemmer for et Stykke Tid siden, synes al Fremskridt og Udvikling paa Jordlovgivningens Omraade at være lagt paa Is.

Det ærede Medlem taler om at ville medvirke til en fremadskridende Udvikling i Udstykningen, men naar det ærede Medlem ikke vil gaa videre end den Lovgivning, der findes nu, er det Stagnation og at modarbejde baade Oprettelsen af selvstændige Landbrug og Fremskaffelsen af Jord til Til-lægsparceller.

Det er uholdbart, naar det ærede Medlem siger, at Statens Jordlovsudvalg har forsømt at arbejde med Udstykningen, medens Tid var. Der er indtil 1940 udstykket betydelige Arealer og oprettet mange Husmandsbrug, men Jordlovsudvalget bør ogsaa vise nogen Forsigtighed, naar det køber Gaarde. Staten skal ikke kaste sig ind i Køb, uden at der tænkes paa Priser. Hvis Jordlovsudvalget købte Ejendomme i stor Udstrækning til det frie Markeds Priser, vilde Prisstigningen komme med det samme. Der skal ikke saa meget til for at faa Ejendomspriserne til at stige. Jeg kan nævne et slaaende Eksempel derpaa. Da de Landbrugere, der havde Ejendomme paa Flyvepladsarealer, i sin Tid maatte afstaa disse og flytte derfra og derefter meldte sig som Købere andetsteds i Landet, kom der i Løbet af ganske kort Tid en Prisstigning paa ca. 20 pCt. Naar dette medførte Prisstigning, har man deri Beviset for, at Jordlovsudvalget ikke for enhver Pris skal købe Jord, medmindre det ærede Medlem da mener, at Staten skal medvirke til at fremme Stigningen i Ejendomspriserne.

Det ærede Medlem talte om, at Lov-